

رای شماره 3010377 هیأت تخصصی اراضی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست دیوان عدالت اداری
با موضوع: بند (ز) تصویب نامه مورخ 1390/9/27 هیأت وزیران ابطال نشد

هیأت تخصصی اراضی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

* شماره پرونده: ه ت/ 0200230

شماره دادنامه سیلور: 140231390003010377 تاریخ: 1402/11/17

* شاکی: آقای حسین هاشمی

* طرف شکایت: نهاد ریاست جمهوری - وزارت کشور

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (ز) تصویب نامه مورخ 1390/9/27 هیأت وزیران

* شاکی دادخواستی به طرفیت نهاد ریاست جمهوری - وزارت کشور به خواسته ابطال بند (ز) تصویب نامه مورخ 1390/9/27 هیأت وزیران به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر مورد شکایت به قرار زیر می باشد:
بند (ز) تصویب نامه:

شهرستان آرادان به مرکزیت شهر آرادان از ترکیب بخش های زیر در تابعیت استان سمنان ایجاد می گردد:

1- بخش مرکزی مشتمل بر دهستان های یاتری و حسین آبادکردها و شهر آرادان

2- بخش کهن آباد مشتمل بر دهستان های کهن آباد و فروان

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر مورد شکایت:

مغایرت با: بند 10 اصل سوم قانون اساسی، اصل 74 قانون اساسی - تبصره های مواد 6 و 7 قانون تقسیمات کشوری مصوب سال 1362 و ماده 14 آیین نامه اجرایی آن - چون بخش های مرکزی و کهن آباد حداقل نصاب جمعیتی برای تشکیل بخش را ندارند و جمعیت شهرستان نیز کمتر از حداقل مقرر قانونی می باشد.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

پاسخی واصل نشده است.

پرونده شماره ه ت/ 0200230 مبنی بر درخواست ابطال بند (ز) مصوبه ایجاد و انجام تقسیمات کشوری در استان سمنان مصوب 1390/9/27 هیأت وزیران در جلسه مورخ 1402/11/1 هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست با حضور نمایندگان طرف شکایت مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضای محترم هیأت به اتفاق آرا به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رای هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

بر اساس ماده 7 قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب 1362 مقرر گردیده: «شهرستان واحدی از تقسیمات کشوری است با محدوده جغرافیائی معین که از بهم پیوستن چند بخش همجوار که از نظر عوامل طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی واحد متناسب و همگنی را بوجود آورده اند.» بر اساس تبصره 1 این ماده نیز مقرر گردیده: «حداقل جمعیت شهرستان با در نظر گرفتن وضع پراکندگی و اقلیمی کشور به دو درجه تراکمی بشرح زیر تقسیم می شود.

الف - تراکم زیاد 120000 نفر.

ب - تراکم متوسط 80000 نفر.»

بر اساس تبصره 2 ماده 7 قانون مذکور مصوب 1362 نیز مقرر گردیده بود: «در نقاط کم تراکم، دورافتاده، مرزی، جزائری و کویری با توجه به کلیه شرایط اقلیمی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی با تصویب هیئت وزیران تا حداقل پنجاه هزار نفر و در موارد استثنائی با تصویب مجلس شورای اسلامی می تواند کمتر از 50 هزار نفر باشد.» لکن تبصره مذکور به موجب ماده 3 قانون اصلاح موادی از قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب 1389/12/4 از سوی مجلس شورای اسلامی بدین نحو اصلاح شد: «تبصره (2) ماده (7) درموارد زیر اصلاح می گردد:

1- بعد از کلمه « کویری» عبارت «و نقاط کمتر توسعه یافته (طبق فهرست سالانه دولت)» اضافه می شود.

2- عبارت «تا حداقل پنجاه هزار نفر» حذف می شود.»، لذا با توجه به حذف عبارت «تا حداقل پنجاه هزار نفر» از متن این تبصره، صلاحیت هیات وزیران در ایجاد شهرستان جدید منوط به حد نصاب جمعیتی خاصی نشده و هیات وزیران این اختیار را دارد تا با هر نصاب جمعیتی ایجاد یک شهرستان جدید را مصوب نماید. بنابه مراتب مذکور و با عنایت به اینکه مصوبه ایجاد و انجام تقسیمات کشوری در استان سمنان مصوب 1390/9/27 هیات وزیران بعد از تصویب قانون اصلاح موادی از قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب 1389/12/4 به تصویب رسیده است، لذا بند (ز) مصوبه مذکور مغایرتی با قوانین و مقررات مورد استناد شاکی نداشته و خارج از حدود اختیارات مرجع وضع آن نبوده و قابل ابطال نمی باشد. این رای به استناد بند (ب) ماده 84 قانون دیوان عدالت اداری اصلاحی مصوب 1402 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است. همچنین این رای به استناد ماده 93 قانون مذکور پس از قطعیت در رسیدگی و تصمیم گیری های آتی مراجع قضایی و اداری، معتبر و ملاک عمل خواهد بود.

رئیس هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست دیوان عدالت اداری

سعید کریمی